

Мене гледи, па менека једи;
Кад мој дика умиљато гледи,
Та поглед му сто дуката вреди!

*

53.

Срце моје ледено и хладно!
Кад ћеш бити весело и храбро?
Срце тужно, што си тако снуж'но —
Што си снуж'но, кад не љубиш ружно,
Већем љубиш ти проша дику —
Ирош дику, баш твоју прилику!

54.

Жалосно ми на пендеру цвеће,
Кад менека моја дика неће!
Није знала ни земља ни трава,
Како ме је мој волео дика:
А сад мене моја дика неће,
Па ме знаде по шуми и цвеће.

55.

Што ћу, нано, дика ме се ман'о! —
Иди, ћерко, па га моли лепо! —